

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedkyně JUDr. Elišky Cihlářové a soudců JUDr. Karla Šimky, JUDr. Jaroslava Hubáčka, JUDr. Milady Tomkové a JUDr. Jana Passera v právní věci žalobce: **U. D.**, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, se sídlem Nad Štolou 3, Praha 7, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Krajského soudu v Ostravě ze dne 6. 1. 2009, č. j. 63 Az 136/2006 – 44,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **se odmítá** pro nepřijatelnost.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

Kasační stížností podanou v zákonné lhůtě se žalobce (dále jen „stěžovatel“) domáhal zrušení usnesení Krajského soudu v Ostravě ze dne 6. 1. 2009, č. j. 63 Az 136/2006 – 44, kterým mu nebyl ustanoven zástupce z řad advokátů pro řízení o kasační stížnosti proti rozsudku Krajského soudu v Ostravě ze dne 29. 5. 2008, č. j. 63 Az 136/2006 – 27. Krajský soud své rozhodnutí odůvodnil tím, že stěžovatel byl vyzván k prokázání osobních, majetkových a výdělkových poměrů, a to do 7 dnů od doručení zásilky. Tato byla uložena na poště a soudu se dne 16. 12. 2008 vrátila jako nevyzvednutá. Krajský soud tedy považoval zásilku za doručenou dne 1. 12. 2008, přičemž stěžovatel zůstal vůči soudu nečinný.

Proti tomuto usnesení podal stěžovatel v zákonné lhůtě kasační stížnost.

Nejvyšší správní soud, po konstatování přípustnosti kasační stížnosti, se ve smyslu ustanovení § 104a s. ř. s. dále zabýval otázkou, zda svým významem podstatně přesahuje vlastní zájmy stěžovatele. Pokud by totiž tomu tak nebylo, musela by být podle citovaného ustanovení odmítnuta jako nepřijatelná.

Kasační stížnost ve věcech azylu může být přijata k věcnému projednání jen tehdy, jestliže přesahuje vlastní zájmy stěžovatele a rozhodování o ní umožní Nejvyššímu správnímu soudu zároveň plnit obecnější sjednocující funkci v systému správního soudnictví. K tomu dochází v případě, že důvodem podání kasační stížnosti je „...natolik zásadní a intenzivní situace, v níž je – kromě ochrany veřejného subjektivního práva jednotlivce – pro Nejvyšší správní soud též nezbytné vyslovit právní názor k určitému typu případů či právních otázek. To prakticky znamená, že přesah vlastních zájmů

stěžovatele je dán jen v případě rozpoznatelného dopadu řešení právní otázky nad rámec konkrétního případu. Primárním úkolem Nejvyššího správního soudu v tomto řízení je proto nejen ochrana individuálních veřejných subjektivních práv, nýbrž také výklad právního řádu a sjednocování rozhodovací činnosti soudů“ (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 26. 4. 2006, č. j. 1 Azs 13/2006 – 41, dostupný na www.nssoud.cz). Takovým případem může být dle výše citovaného rozsudku také situace, kdy krajský soud nerespektoval ustálenou judikaturu a nelze navíc vyloučit, že k tomuto nerespektování nebude docházet i v budoucnu, či hrubě pochybil při výkladu hmotného nebo procesního práva. Zde je však třeba zdůraznit, že Nejvyšší správní soud není v rámci této kategorie přijatelnosti povolán přezkoumávat jakékoliv pochybení krajského soudu, ale pouze pochybení tak výrazné intenzity, o němž se lze důvodně domnívat, že kdyby k němu nedošlo, věcné rozhodnutí krajského soudu by bylo odlišné. Nevýrazná pochybení především procesního charakteru proto zpravidla nebudou dosahovat takové intenzity, aby způsobila přijatelnost následné kasační stížnosti.

V kasační stížnosti stěžovatel nezpochybnil doručení výzvy ze dne 25. 11. 2008. Neuvedl žádné důvody, proč si zásilku nevyzvedl. Poukazoval pouze na svou špatnou finanční situaci, časovou tíseň a nedostatečnou orientaci v právním řádu České republiky. Z toho důvodu opět žádal o zrušení napadeného usnesení a o ustanovení advokáta.

Ohledně doručování výzvy k prokázání majetkových a výtěžkových poměrů již Nejvyšší správní soud dříve judikoval, že aby mohla být vyvrácena správnost údajů o doručení obsažených v doručence, musí stěžovatel především tvrdit skutečnosti, které vedou k závěru, že údaje v doručence nejsou pravdivé (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 30. 1. 2009, č. j. 7 Azs 68/2008 – 49, ze dne 5. 12. 2003, č. j. 4 Azs 30/2003 – 47, obdobně také usnesení ze dne 10. 3. 2004, č. j. 1 Azs 26/2004 – 35, a ze dne 9. 4. 2008, č. j. 2 Azs 104/2007 – 39, dostupné na www.nssoud.cz).

Vzhledem k tomu, že stěžovatel neuváděl žádné relevantní důvody, jež by mohly nasvědčovat existenci zákonných důvodů, které by vylučovaly, že nastaly účinky doručení, když si stěžovatel zásilku nevyzvedl, Nejvyšší správní soud neshledal důvody pro přijetí kasační stížnosti k věcnému projednání. Ustálená a vnitřně jednotná judikatura Nejvyššího správního soudu poskytuje tedy dostatečnou odpověď na stížní námitky uvedené v kasační stížnosti. Za těchto okolností kasační stížnost svým významem podstatně nepřesahuje vlastní zájmy stěžovatele.

Nejvyšší správní soud proto kasační stížnost stěžovatele jako nepřijatelnou odmítl (§ 104a odst. 1 s. ř. s.).

Stěžovatel v kasační stížnosti opětovně žádal o ustanovení advokáta. Vzhledem k tomu, že kasační stížnost byla odmítnuta pro nepřijatelnost a napadené usnesení zůstává v platnosti, je zjevné, že v případě stěžovatele nebyly dány podmínky pro ustanovení bezplatného právního zástupce. Stěžovatel v kasační stížnosti neuvedl nové důvody, jež by svědčily o změně jeho osobních okolností, a proto mu Nejvyšší správní soud advokáta neustanovil.

Výrok o nákladech řízení se opírá o ustanovení § 60 odst. 3 věta první za použití § 120 s. ř. s., podle něhož žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, byl-li návrh odmítnut.

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 28. května 2009

JUDr. Eliška
Cihlářová
předsedkyně

senátu